

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความตรง รวบรวมสมัยของแบบวัดทัศนคติที่สร้างโดยเทคนิคนี้จำแนก 2 ชุด คือ ชุด ก เป็นแบบวัดที่สร้างโดยใช้มาตราวัดซึ่งเป็นค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าอย่างเดียว ชุด ข ใช้มาตราวัดที่ประกอบด้วยค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าด้านศักยภาพ และด้านกิจกรรม โดยให้นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา จำนวน 325 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เป็นผู้ตอบแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างโดยเทคนิคนี้จำแนก 2 ชุดนี้ประกอบด้วยมาตราที่เป็นค่าคุณศัพท์ 78 มาตรา นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ตัวประกอบเพื่อหาความเป็นมิติของมาตรา นำผลที่ได้มาใช้ในการสร้างแบบวัดชุด ก และชุด ข กลุ่มตัวอย่างประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาคปกติของวิทยาลัยครูในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ จำนวน 416 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายชั้นตอน ให้กลุ่มตัวอย่างประชากรนี้เป็นผู้ตอบแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู 3 ชุด คือ แบบวัดชุด ก และชุด ข ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเทคนิคนี้จำแนก 2 ชุด ใช้มาตราชนิด 7 สเกล ชุด ก ประกอบด้วยมาตราที่เป็นค่าคุณศัพท์ซึ่งอยู่ในมิติด้านประเมินค่า 12 มาตรา มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.84 ชุด ข ประกอบด้วยมาตราที่เป็นค่าคุณศัพท์ซึ่งอยู่ในมิติด้านประเมินค่า มิติด้านศักยภาพและมิติด้านกิจกรรมอย่างละ 4 มาตรา มีค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.81 ส่วนแบบวัดอีกชุดซึ่งใช้ เป็นแบบวัดชุด เกณฑ์นั้นเป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูของภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีทัศนคติของพีธบิน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ นส.นิยะดา ศรีจันทร์ เป็นผู้สร้างและพัฒนา แบบวัดนี้มี 2 ตอนๆละ 29 ข้อกระทง มีความตรงตามเนื้อหา และมีความตรงตามทฤษฎี ซึ่งมีหลักฐานยืนยัน ค่าความเที่ยงแบบสอบซ้ำเท่ากับ 0.68 และค่าความเที่ยงแบบความคงที่ภายในอยู่ระหว่าง 0.59 ถึง 0.67 สามารถแยกคิดคะแนนได้เป็น 2 แบบ คือ แบบของพีธบิน

และแบบของลิเกอต สำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลานั้นได้ให้อาจารย์ที่ใกล้ชิดกับนักศึกษา ระบุนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงและมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำกลุ่มละ 30คน นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากรมาวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดแต่ละชุด และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงและกลุ่มที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำในแต่ละแบบวัดด้วยสถิติทดสอบที่

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ตัวประกอบของมาตราที่สร้างจากค่าคุณศัพท์ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกัน ได้ตัวประกอบหรือมิติที่สำคัญ 3 มิติ คือ มิติค่านิยมรวม มิติค่านิยมเป็นค่าและมิติค่านิยมศักยภาพ โดยมิติที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือ มิติค่านิยมรวม
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดทัศนคติแต่ละชุด อยู่ระหว่าง 0.63 ถึง 0.84 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบวัดชุด ก และแบบวัดชุด ข กับแบบวัดชุดเกณฑ์คิดคะแนนแบบพหุเป็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 แต่แบบวัดชุด ข จะมีค่าความสัมพันธ์กับแบบวัดชุดเกณฑ์คิดคะแนนแบบลิเกอตสูงกว่าแบบวัดชุด ก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001
3. ทั้งแบบวัดชุด ก และแบบวัดชุด ข สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงและกลุ่มนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ตัวประกอบของมาตราที่สร้างจากค่าคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน พบว่ามีมิติที่สำคัญ 3 มิติ คือ มิติค่านิยมรวม มิติค่านิยมเป็นค่า และมิติค่านิยมศักยภาพ ซึ่ง

สอดคล้องกับข้อสรุปของ ออสกู๊ด¹ (Osgood) แต่ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ามิติด้านกิจกรรมมีเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน 51.4 เปอร์เซ็นต์รองลงมาคือมิติด้านประเมินค่ามีเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนเท่ากับ 6.3 แสดงว่ามีคตินี้เมื่อเทียบกับมิติต่ออื่นแล้วจะมีความสำคัญเป็นอันดับแรกซึ่งต่างกับข้อสรุปของ ออสกู๊ดที่มี มิติด้านประเมินค่าจะสำคัญเป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมโนทัศน์ที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้ หรืออาจเกิดจากความแตกต่างทางภาษาก็เป็นได้ เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะแตกต่างกับภาษาที่ออสกู๊ดใช้ศึกษา

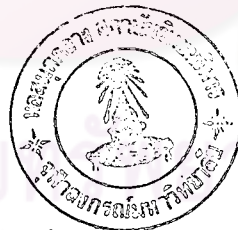
2. จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดทัศนคติแต่ละชุด พบว่า แบบวัดชุด ก ซึ่ง เป็นแบบวัดที่สร้างโดยใช้มาตราซึ่งเป็นค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าเพียงอย่างเดียว และแบบวัดชุด ข ซึ่งเป็นแบบวัดที่ใช้มาตราซึ่งเป็นค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่า มิติด้านศักยภาพ และมิติด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับแบบวัดชุด เกณฑ์ที่คิดคะแนนตามแบบวัดชุด เกณฑ์ในแบบพิชชีน ไม่แตกต่างกันในกรณีคิดคะแนนของแบบวัดชุด เกณฑ์ตามแบบอิกเกอต ปรากฏว่าแบบวัดชุด ข มีความสัมพันธ์กับแบบวัดชุด เกณฑ์สูงกว่าแบบวัดชุด ก ผลทั้งสองกรณีนี้ขัดแย้งกับข้อเสนอของ ออสกู๊ด (Osgood) ซึ่งเสนอให้ใช้มาตราที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าเพียงอย่างเดียวในการใช้วัดทัศนคติ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาผลแยกแต่ละวิทยาลัย พบว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดชุด ก และชุด ข กับแบบวัดชุด เกณฑ์ต่างกัน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดนั้น ผลที่ได้สอดคล้องกับรายงานของ ล้วน สายยศ² นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าแบบวัดชุด ก และแบบวัดชุด ข สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาตามทัศนคติต่อวิชาชีพพรได้คือพอกัน ดังนั้นในการสร้างมาตรทัศนคติโดยเทคนิคนี้-จำแนกอาจใช้มาตราซึ่งเป็นค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าเพียงอย่างเดียว หรือใช้มาตราทั้งสามมิติก็จะให้ผลไม่ต่างกันมากนัก สิ่งที่ต้องพิจารณาคือความสอดคล้องของค่าคุณศัพท์ที่ใช้เป็นมาตรากับมโนทัศน์ที่ต้องการประเมิน

1 คุรายละเอียดยกที่ 2 หน้า 8-10 .

2 คุรายละเอียดยกที่ 2 หน้า 12 .

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในการใช้มาตราที่สร้างโดยเทคนิคนี้จำแนกทัศนคตินั้น หากผู้ใช้มีความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติในแนวของพิชิติน ก็อาจเลือกใช้มาตราที่เป็นค่าคุณศัพท์ที่อยู่ในมิติด้านประเมินค่าอย่างเดี่ยวหรือใช้ค่าคุณศัพท์ทั้งสามมิติคือ มิติด้านประเมินค่า มิติด้านศักยภาพ มิติด้านกิจกรรม ก็ได้ แต่หากผู้ใช้มีความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติแนวเกี่ยวกับดีเกอด ก็ควรใช้มาตราวัดที่เป็นค่าคุณศัพท์ทั้งสามมิติ
2. ควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคนี้จำแนก โดยการวิเคราะห์ตัวประกอบค่าคุณศัพท์ที่ใช้เป็นมาตราใหม่ในทัศนคติต่างกันโดยแยกเป็นประเภทและลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่างกันหลายๆกลุ่ม
3. ควรจะได้มีการศึกษาถึงจำนวนมาตราที่เหมาะสมของแบบวัดที่สร้างโดยเทคนิคนี้จำแนกสำหรับงานวิจัยที่เป็นภาษาไทย
4. ในการใช้เครื่องมือที่สร้างโดยเทคนิคนี้จำแนกนี้ ผู้ใช้ควรจะต้องชี้แจงอธิบายเกี่ยวกับวิธีการตอบให้ผู้ตอบเข้าใจควยวจากควย แทนที่จะให้ผู้ตอบอ่านคำสั่งแจงเพียงอย่างเดียว



ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย